

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/111/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010251
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623010251.4

Uznesenie

21 3To/111/2023

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 4. apríla 2024 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/48/2023 zo dňa 8.9.2023 a takto

rozhodol:

21 3To/111/2023

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

21 3To/111/2023

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2023 zo dňa 8.9.2023 boli obžalovaní C. A., D. A., A. B. a A. E. uznaní vinnými z prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obžalovaní po vzájomnej dohode od začiatku roka 2021 do 03. 12. 2022 prostredníctvom internetového portálu „F.“ pod užívateľským menom „G., G., A., H., I., F., A., J.“, ako aj prostredníctvom telefónnych čísel XXXX/XXXXXX a XXXX/XXXXXX za finančnú odmenu určenú pre vlastný finančný prospech, iným osobám dohadovali stretnutia za účelom pohlavného styku, ako aj iných sexuálnych praktík, za sumu od 80,-€ do 150,-€ s poskytovateľkami sexuálnych služieb A. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., K. M. XXX/XX, V. K., nar. XX. XX. XXXX, N. XXXX/XX, L. A., G. E., nar. XX. XX. XXXX, I. XXXX/X, D. a C. K., nar. XX. XX. XXXX, O. I. XXXX/X, J., ktoré dostávali 50% zo sumy zarobenej predmetnými službami, pričom zvyšných 50% odovzdávali obžalovaným, sexuálne služby zabezpečovali tak, že prostredníctvom mobilného telefónu a internetového portálu „F.“ dohodli so záujemcami miesto a čas stretnutia, čo bola vo väčšine prípadov adresa ul. P. M. XXX Q. L. A., prípadne zabezpečili odvoz motorovým vozidlom podľa dohody so záujemcom v meste L. A., ako aj jeho blízkom okolí, kde po vykonaní pohlavného styku prípadne iných sexuálnych praktík a po zaplatení klientom, resp. záujemcom, za toto sprostredkovanie za predmetné obdobie zinkasovali sumu v presne nezistenej výške, obžalovaný D. A. je konateľom spol. Sirada II, so sídlom Námestie osloboditeľov 793/32, Liptovský Mikuláš, IČO: 50 481 525, ktorá oficiálne prevádzkovala Kabaret Palazzo, na ul. Garbiarskej 4257 v Liptovskom Mikuláši, kde najmä jeho brat C. A. a A. E. zjednávali a ponúkali poskytovateľky na sexuálne služby, pričom v uvedenom klube pracoval aj D. A. najmenej od roku 2017, spoločne s A. B., ktorý tam pracoval najmenej od roku 2019, ktorí zabezpečovali chod podniku, zabezpečovali poskytovateľky sexuálnych služieb v prípade záujmu o eskort, robili im ochranu a inkasovali peniaze od osôb za poskytnuté sexuálne služby, z ktorých vyplácali poskytovateľky sexuálnych služieb, prípadne zjednávali poskytovateľky na sexuálne služby v neprítomnosti obžalovaných C. A. a A. E..

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovanému C. A. podľa § 367 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods.

1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému C. A. výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému C. A. aj trest prepadnutia vecí uvedených vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovaného D. A. odsúdil podľa § 367 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému D. A. výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému D. A. trest prepadnutia vecí, a to 1 kus notebook značky HP model 2230S čiernej farby. Obžalovaného A. B. za spáchanie trestnej činnosti súd odsúdil podľa § 367 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému A. B. trest prepadnutia vecí, a to 1 kus mobilný telefón značky Apple iPhone 12 pro čiernej farby IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok zo dňa 21.6.2023, sp. zn. 8T/36/2023, ktorým bol A. B. odsúdený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaná A. E. bola odsúdená podľa § 367 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanej podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky 6 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanej A. E. trest prepadnutia vecí, a to 1 kus mobilný telefón značky Apple iPhone 13 MLQ73CN/A. Podľa § 83 ods. 1 písm. d), g) Tr. zák. súd uložil ochranné opatrenie – zhabanie vecí, a to 58 ks kondómov značky Adore, 17 ks kondomov značky London, 1 ks kondóm červenej farby s príchuťou jahody, 1 ks softtampons v tvare srdca, 10 ks použitých kondomov.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B., a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Zhlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 11.10.2023 doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 11.10.2023, a to nasledovne: „Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2023 zo dňa 08.09.2023 som bol uznaný za vinného z prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mi bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výške 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí, a to 1ks mobilného telefónu. Zároveň bol zrušený výrok o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, vo veci vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8T 36/23.

Proti rozsudku som si podal prostredníctvom zvoleného obhajcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré po doručení písomného vyhotovenia rozsudku dňa 09.10.2023 odôvodňujem v tomto podaní. V rámci trestného konania, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Po podrobnom oboznámení sa s jednotlivými dôkazmi a ich posúdení musím konštatovať, že prvostupňový súd dôkazy nevyhodnotil správne v dôsledku čoho prijal chybné rozhodnutie. Súčasne sa pridržiavam všetkých mojich doterajších vyjadrení, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Jedná sa najmä o vyjadrenie k obžalobe, k jednotlivým listinným dôkazom a vyjadreniam obsiahnutým v záverečnej reči.

Súd sa v napadnutom rozsudku snaží navodiť dojem, že sme všetci štyria obžalovaní „po vzájomnej dohode“ prevádzkovali nelegálny podnik, v ktorom sme ponúkali a zjednávali poskytovateľky na prostitúciu, z ktorej sme potom spoločne koristili. S uvedeným záverom súdu nesúhlasím a uvádzam, že som pracoval v podniku, ktorý mal legálne v predmete podnikania zapísané prevádzkovanie erotického salónu. Čo presne sa v takomto zariadení môže a nemôže vykonávať, nie je žiadnym spôsobom štátnymi orgánmi definované a ostáva to nejasné. Keďže aj živnosť samotná obsahuje v sebe pojem „erotika“, je zrejme, že sa bude jednať o intímnu a sexuálnu sféru života človeka. Som presvedčený, že pokiaľ ide o dvoch dospelých ľudí konajúcich dobrovoľne, žiadnym tretím osobám, vrátane štátnych orgánov, neprináleží do ich vzťahu zasahovať akýmkoľvek spôsobom. Na druhej strane, nikto sa nemôže dopustiť páchania trestnej činnosti v prípade prevádzkovania dovolenej živnosti.

V kabarete som pracoval ako barman. Svoju odmenu som si musel odpracovať v bare, tak ako barman v akomkoľvek inom podniku. Zo svedeckých výpovedí vyplýva, že som nemal žiadnu odmenu navyše za

akékoľvek zjednanie prostitúcie, práve naopak bolo preukázané, že som mal fixnú odmenu za pracovnú zmenu, ako akýkoľvek iný zamestnanec. Mojou úlohou bolo privítať hostí, usadiť ich, nalívať im drink a v prípade záujmu zabezpečiť hosťom pri stole dámsku spoločnosť. Presne tak, ako by sa dalo očakávať od podniku, ktorý je erotickým salónom. Ak sa pracovníčka spoločne so zákazníkom po vzájomnom rozhovore a strávenom čase rozhodli ísť spolu na izbu, inkasoval som za daný čas, ktorý chceli stráviť osamote, dohodnutú odplatu. Z tejto odplaty následne patrila jedna polovica konkrétnemu dievčaťu, a druhá polovica ostávala kabaretu na úhradu nevyhnutných nákladov a zabezpečenie prevádzky. Zo svedeckých výpovedí vyplýva, že zákazníci platili na bare platbu za striptíz, alebo za čas strávený s dievčatami osamote na izbách. Taktiež mohli za poplatok využiť vírivku a pod. Rozhodne na bare neplatili zákazníci za sexuálne služby. V tomto smere nevytvrdila žiadna dotknutá svedkyňa. Čo sa následne dialo medzi zákazníkom a pracovníčkou na izbách bolo výslovným rozhodnutím týchto dvoch osôb, do toho pracovníci kabaretu ani barmani nezasahovali žiadnym spôsobom. Iste, môžeme sa domnievať, že občas mali pracovníčky so zákazníkmi aj sexuálny styk, avšak vždy išlo o slobodné rozhodnutie dotknutých zainteresovaných osôb. Samotné pracovníčky kabaretu priznali, že to bola často otázka osobných sympatií, preferencií a iných okolností. V prevažnej miere sa jednalo o masáže, rozhovor alebo iné intímnosti, ktoré nemôžeme považovať za prostitúciu.

My, ako pracovníci kabaretu, sme nemohli zabrániť sexuálnemu styku medzi dvoma osobami, pokiaľ ho chceli vykonať. Na jednej strane bolo našou úlohou zabezpečiť (v rámci živnosti na erotický salón) spoločnosť dievčat v súkromných izbách pri poskytovaní erotických služieb, striptíze, masážach, erotických dotykoch, tantrických masážach a pod. a na druhej strane sme mali podľa predstavy súdu zabrániť vykonávaniu sexuálnych služieb. Akými prostriedkami by bolo možné uvedený cieľ dosiahnuť? Úprimne, neviem si predstaviť ako by to bolo možné. To by musela byť na izbách aj iná tretia osoba ako dozor. Alebo by musela byť v týchto izbách nainštalovaná kamera, ktorou by sa detailne monitorovalo dianie na izbe, a v prípade prekročenia nejakej stanovenej hranice by muselo prísť k zásahu tretej osoby. Takýto monitoring by však bol v príkrom rozpore s dôvernosťou, intimitou, ochranou osobnosti a ochranou osobných údajov, ktoré sú nepochybne nevyhnutnou a neoddeliteľnou podmienkou prevádzky seriózneho erotického salóna. Podľa môjho názoru by bola požiadavka na kontrolu činností vykonávaných na izbách absurdná. Avšak bez kontroly aktivít na izbe nedokážeme aktívne zabrániť vykonaniu súložie za finančnú odmenu. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nenaznačil, v čom konkrétne som ako barman pochybil, aké činnosti som zanedbal, alebo naopak, akých činností som sa mal vyvarovať. Taktiež ani len úvahou nenaznačil, aké činnosti vykonávané v erotickom salóne vníma ako dovolené, a aké už naplňajú podstatu trestného činu kupliarstva, čo je tá deliaca línia medzi dovoleným podnikaním a trestnou činnosťou, a akým spôsobom sme mali dianie na izbách kontrolovať a limitovať. Domnievam sa, že rozhodnutie súdu v tomto smere nie je dostatočne odôvodnené, ale naopak považujem ho za arbitrárne.

Ak mala byť za sexuálny pomer poskytnutá pracovníčke nejaká ďalšia odplata, túto podmienku si dohodla sama a s takouto odmenou sa s kabaretom a ani jeho ostatnými pracovníkmi žiadnym spôsobom nedelila. Pracovníčky kabaretu zhodne vypovedali, že C. A., ani nikto zo spoluobžalovaných sa na prepitnom ani extra platbách, ktoré dokázali pracovníčky od zákazníkov získať, nepodieľali. Z uvedeného dôvodu je mylný záver prvostupňového súdu, že podnik Palazzo mal príjem z prostitúcie. Príjem podniku bol okrem iných nepochybne dovolených činností (striptíz, masáž a pod.) výslovne len za čas, ktorý mohol zákazník stráviť s pracovníčkou osamote na izbe. Cena bola cca 100,- € za hodinu a cca 80,- € za polhodinu. Takto utŕžená sadzba sa delila na polovicu medzi pracovníčku a kabaret. Ak došlo k nejakej súkromnej dohode medzi pracovníčkou a zákazníkom o extra platbe, tento príjem pracovníčky bol výslovne jej zárobkom a pracovníci kabaretu žiadnym spôsobom neskúmali, či takúto platbu dostala, v akej bola výške a za akú službu „navyš“ bola zinkasovaná. Preto ak aj boli nejaké finančné prostriedky za sexuálne služby na izbách poskytnuté, kabaret a ani jeho pracovníci z nich žiadnym spôsobom neprosperovali, príjem si ponechala v plnej výške konkrétna pracovníčka. Neobstojí teda záver prvostupňového súdu, že my spoluobžalovaní, sme mali príjem z prostitúcie. Podnik mal jediný príjem z legálnej prevádzky erotického salóna, a ak k prostitúcii došlo, príjem z nej mala vždy len konkrétna pracovníčka.

Súd na strane 30 (prvý odsek) rozsudku argumentuje, že „je len ťažko uveriteľné, že by každý z obžalovaných v určitom rozsahu s chodom a prevádzacou podniku Palazzo nemali vedomosť o poskytovaní sexuálnych služieb za odmenu.“ Tento výrok v podstate charakterizuje, ako prvostupňový súd nahliada na moju účasť na údajnej trestnej činnosti. Kládie mi za vinu, že som pracoval v podniku, hoci som musel mať vedomosť o v ňom poskytovaných sexuálnych službách za odmenu. Ako som už uviedol, nezaujímal som sa o to, čo robia pracovníčky so zákazníkmi na izbách. Nijako to nemenilo moju pozíciu, situáciu, príjem, alebo čokoľvek iné. Nemalo to na mňa prakticky žiadny vplyv, a preto som

do tohto týchto vzťahov nezasahoval. Navyše jednalo sa o intímnu sféru pracovníčok, otázky typu, čo robila s konkrétnym zákazníkom by mi prišli nemiestne s ohľadom súkromie pracovníčok ako aj našich zákazníkov. Ak by som to povedal inak, je len ťažko uveriteľné, že verejnosť by nemala vedomosť o tom, že v erotických salónoch sa poskytujú, okrem iného, aj sexuálne služby za odmenu. Je to verejné tajomstvo. Myslím si, že to vie každý vrátane orgánov činných v trestnom konaní, a preto mi to neprišlo nijak výnimočné ani v podniku, v ktorom som pracoval. Našími pravidelnými zákazníkmi boli aj príslušníci policajného zboru a nikdy sa mi nezmienu ani ma neupozornili, že by som mohol byť podozrivý z vykonávania trestnej činnosti. Ak toto má byť dôvodom môjho odsúdenia, potom by orgány činné v trestnom konaní museli trestne stíhať všetkých majiteľov a zamestnancov všetkých erotických salónov na Slovensku. Domnievam sa, že orgány činné v trestnom konaní majú vo všeobecnosti rovnaký pohľad na vec ako ja, keďže na Slovensku máme mnoho erotických salónov, ktoré svoju činnosť nie len že neskrývajú, ale naopak ju propagujú všetkými dostupnými marketingovými kanálmi, pričom niektoré erotické salóny sú v nepretržitej prevádzke desiatky rokov. Z uvedeného dôvodu sa domnievam, že záver prvostupňového súdu, že som vinný z prečinu kupliarstva na základe toho, že som v podniku pracoval, aj keď je len ťažko uveriteľné, že by som nemal vedomosť o poskytovaní sexuálnych služieb za odmenu, neobstoí a je neprijateľný.

V ďalšom namietam závery orgánov činných v trestnom konaní a prvostupňového súdu z pohľadu kvalifikácie môjho konania na údajnej trestnej činnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že prevádzkovateľom podniku Palazzo bol de facto obžalovaný C. A.. Je preukázané, že C. A. podnik prevádzkoval dávno predtým, ako som v ňom ja začal pracovať. Z toho dôvodu je nepresný a skresľujúci záver súdu, keď opis skutku začína vetou, „obžalovaní po vzájomnej dohode od začiatku roka 2021 ...“ Ja tvrdím, že nebola žiadna vzájomná dohoda medzi mnou a spoluobžalovanými na akejkolvek činnosti, ktorá by mohla byť považovať za kupliarstvo. C. A. podnik prevádzkoval rovnakým spôsobom ešte predtým, ako som v ňom ja vôbec začal pracovať. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že práve obžalovaný C. A. vykonával všetky hlavné činnosti podniku ako sú napr. (a) založenie a zriadenie podniku (b) uskutočňovanie náboru a výberu pracovníčok vrátane dohody o ich finančnom ohodnotení (c) dohoda o ich náplni práce (d) pomoc so zriadením konta pracovníčok na webe F., ktoré obsahovali aj sexuálne služby, predlžovanie platnosti inzerátu (e) dvíhanie telefonátov zákazníkov, z ktorých niekedy vyplývalo, že majú záujem o sexuálne služby (f) organizovanie eskortu a pod. Na druhej strane ja som mal na starosti len bar a inkasovanie platieb za čas, ktorý chceli zákazníci stráviť s dievčatami na izbe, čo boli legálne činnosti. Pri takomto ohromnom nepomere činností C. A. a mojich nemôžeme hovoriť podľa môjho názoru o spoločnom konaní spoluobžalovaných, ako to má na mysli ustanovenie § 20 Trestného zákona. Ak by sme prijali takýto prísny výklad, stíhané by museli byť aj ďalšie osoby, predovšetkým majiteľ budovy, v ktorej mal sídlo erotický salón Palazzo. Pritom by sme mohli použiť rovnakú argumentačnú logiku, že je len veľmi ťažko uveriteľné, že by pán H. E. nemal vedomosť o poskytovaní sexuálnych služieb za odmenu v jeho priestoroch. Taktiež je na zváženie, že trestne stíhané neboli iné osoby, ktoré prácu barmana vykonávali predom mnou a pod. Taktiež by musela byť nelegálna aj prevádzka portálu R. a obdobných internetových portálov, ako aj všetkých ostatných inzertných médií s ponukou sexuálnych služieb za odplatu.

Rozsudok prvého stupňa vnímam ako nespravodlivý aj z hľadiska výšky uložených trestov jednotlivým obžalovaným. Ak súd prvého stupňa mal za preukázané (hoci s tým hlboko nesúhlasím), že som svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu kupliarstva vo forme spolupáchateľstva, je nutné v zmysle zásad ukladania trestov podľa § 34 ods. 4) Trestného zákona prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela. Súd prvého stupňa však mieru zavinenia žiadnym spôsobom nerefletoval, hoci je evidentné, že v priebehu pojednávania bola nepochybne zistená najvyššia miera zavinenia u obžalovaného C. A. a najnižšia u barmanov, ktorými bol D. A. a ja. Pri mojej osobe bola miera zavinenia ešte nižšia ako u D. A. a to z toho dôvodu, že D. A. bol konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá podnik Palazzo prevádzkovala. Zo všetkých spoluobžalovaných bola najnižšia miera zavinenia na mojej strane, napriek tomu mi však bol udelený trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako obžalovanému C. A.. Prvostupňový súd mal možnosť k určitej korekcii aj s ohľadom na to, že mne ako jedinému bol uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný, súhrnný, keďže bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok sp. zn. 8T/36/2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Z pohľadu výmery trestu tento vnímam ako neprimerane prísny vo vzťahu k mojej osobe.

Taktiež namietam výrok prvostupňového súdu, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestu prepadnutia veci, a to 1ks mobilného telefónu zn. Apple iPhone 12 pro, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX. Súď opäť iba jednou vetou v odôvodnení rozhodnutia arbitrárne konštatuje, že o treste prepadnutia veci

rozhodol z dôvodu, že uvedené veci vo vlastníctve jednotlivých obžalovaných boli použité na spáchanie trestného činu. Súd opäť bližšie neodôvodňuje svoje rozhodnutie, ani nediferencuje medzi jednotlivými vecami ani jednotlivými obžalovanými. V konaní pred súdom nebolo preukázané, že by na páchanie akejkoľvek trestnej činnosti bol použitý môj mobilný telefón. Uvedený telefón som používal bežným spôsobom aj na fotografovanie mojich blízkych, priateľov a členov rodiny, ako aj na zaznamenávanie dôležitých udalostí v mojom živote. Vzhľadom na to, že mobilný telefón nemám zálohovaný, prepadnutím veci by boli tieto, pre mňa mimoriadne vzácne fotografie a videá, navždy stratené, čo považujem za nenáležitú.

Taktiež namietam procesný postup orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k môjmu väzobnému stíhaniu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z údajnej obavy, že budem pokračovať v trestnej činnosti. Súd taktiež zamietol aj môj návrh o nahradenie väzby prijatím písomného sľubu obvineného alebo nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obava súdu ohľadom pokračovania v trestnej činnosti bola nedôvodná, pretože protiprávne konanie, ktoré sa mi kládlo za vinu nikdy nebolo závislé od mojej osoby. Navyše kabaret Palazzo bol definitívne mimo prevádzky. Finančné prostriedky som si bol schopný zaobstarať legálnou cestou, najmä podnikateľskou činnosťou z taxislužby, ako aj zamestnaním sa v Liptovskej vodárenskej spoločnosti, a.s., ktorá poskytla súdu prísľub môjho zamestnania v prípade, ak by som bol prepustený na slobodu. Väzobné stíhanie považujem za neprimeraný zásah do môjho základného práva na slobodu pohybu a pobytu.

Súd prvého stupňa sa stotožnil s námietkou obhajoby, že pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu boli obžalovaným predložené listiny, označené ako stopa č. 28, pričom listiny označené ako stopy 24 a 26 neboli súčasťou preštudovania vyšetrovacieho spisu. Prvostupňový súd však následne uviedol, že v priebehu konania pred súdom bola obžalovaným daná možnosť oboznámiť sa s uvedenými dôkazmi (ich prečítaním na hlavnom pojednávaní), ako aj možnosť vyjadriť sa k uvedeným dôkazom. Podľa môjho názoru tým však bolo zmarená možnosť riadne, v zmysle zákona preštudovať celý vyšetrovací spis, a tým bolo nenávratne porušené právo na obhajobu obžalovaných.

V situácii, keď sú na Slovensku v prevádzke desiatky erotických salónov, ktoré aj z vyjadrenia svedkýň fungovali rovnakým spôsobom ako kabaret Palazzo, bolo by žiadúce, aby sa súd v rámci výkladu trestného činu kupliarstva vyjadril v širšom kontexte. Aby ozrejmil obžalovaným, ale aj verejnosti, ako vníma skutkovú podstatu uvedeného trestného činu a v súvislosti s legálnou živnosťou, ktorou je prevádzkovanie erotického salóna. Uvedené by bolo potrebné jednoznačne ustáliť aj v záujme prevádzkovateľov erotických salónov, pracovníčok a pracovníkov v nich, ako aj ich zákazníkov. Zo záverov súdu nie je možné ustáliť, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, a preto ostáva verejnosť aj naďalej v neistote ohľadom povahy a legality erotických salónov a nočných klubov, a teda aj prípadného rizika ich trestného stíhania.

Prvostupňový súd na strane 32 rozsudku konštatuje, že obžalovaní konali v priamom úmysle, pretože konaním opísaným vo výroku rozsudku chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana občianskeho spolužitia na úseku mravne nerušeného vývoja a slobodného rozhodovania človeka. Som presvedčený, že v mojom konkrétnom prípade som žiadnym spôsobom nemohol porušiť záujem chránený trestným zákonom, nakoľko som bol iba barmanom, ktorý si robil svoju prácu. Ak sa konkrétna plnoletá a svojprávná pracovníčka podniku a plnoletý a svojprávny zákazník dohodli pri osobnom rozhovore na tom, že budú mať spolu pohlavný styk výmenou za peniaze, bolo to zrejme v súlade s ich mravnosťou a morálkou, čo ja samozrejme neschvaľujem, ale ani neodsudzujem. Neprináleží mi to hodnotiť. Taktiež šlo vždy o slobodné rozhodnutie oboch zainteresovaných osôb. Z toho dôvodu nevidím na mojej strane porušenie záujmu chráneného trestným zákonom ani vo vzťahu k potrebe mravne nerušeného vývoja, ani z hľadiska slobody rozhodovania.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody som názoru, že v prejedávanej veci existujú vážne pochybnosti o tom, či konanie, ktorého som sa dopustil je trestným činom. V takom prípade je nevyhnutné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Preto s poukázaním na uvedené navrhujem, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že ma s pod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) resp. b) Tr. por. oslobodzuje.“

Odvolanie voči rozsudku podal aj prokurátor písomným podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 4.10.2023, v neprospech všetkých obžalovaných proti rozhodnutiu súdu čo do výroku a vine a výroku o treste, ktoré zdôvodnil nasledovne:

„V trestnej veci obžalovaných C. A., nar. XX.XX.XXXX, D. A., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX a A. E., nar. XX.XX.XXXX, v ktorej ich dňa 08.09.2023 Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. 2T/48/2023 uznal za vinných zo spáchania prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2 Trestného zákona s

použitím § 138 písm. b), j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a uložil obžalovaným C. A., D. A. a A. E. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky a 6 mesiacov s trestom prepadnutia veci a obž. A. B. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s trestom prepadnutia veci, odvolanie podané dňa 08.09.2023 v neprospech všetkých obžalovaných proti rozhodnutiu súdu, čo do výroku o vine a výroku o treste, nasledovne odôvodňujem:

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaní získali prospech plynúci z uvedenej trestnej činnosti (v odpočítaných hovoroch je zachytená komunikácia o tržbách za konkrétny deň, resp. komunikácia o možnosti predaja podniku tretím osobám, vrátane diskusie o hodnote podniku a návratnosti vložených prostriedkov, avšak na základe vykonaného dokazovania nebola jednoznačne a spoľahlivo preukázaná výška takto získaného prospechu a už vôbec nebol preukázaný finančný prospech vo výške kvantifikovanej v skutkovej vete obžaloby). Uvedené skutkové tvrdenie v obžalobe (výška finančného prospechu) sa opiera predovšetkým o dôkaz, a to listiny - zápisníky, ktoré boli zaistené pri výkone domovej prehliadky v podniku Palazzo (evidované pod č. 1, 2, 4, 6, 7, 21, 24, 26 a 28). Uvedené listiny sa podľa zápisnice o domovej prehliadke našli v priestoroch kabaretu Palazzo, a to na viacerých miestach (vrátane barovej časti), preto je dôvodné predpokladať, že uvedené listiny súvisia s prevádzkou uvedeného kabaretu. Je však potrebné zdôrazniť, že uvedené listiny je potrebné hodnotiť podľa ich obsahových náležitostí. Obsahové náležitosti týchto listín neumožňujú prijať výlučne a jedine takú interpretáciu, že zachytávajú údaje výlučne o poskytovaných sexuálnych službách. V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že spoločnosť Sirada II, ktorá prevádzkovala kabaret, mala povolenie na prevádzku erotického salónu a z tohto dôvodu v uvedených priestoroch mohli byť poskytované aj iné ako sexuálne služby (napr. striptíz, masáž). Skutočnosť, že v predmetnom kabarete boli poskytované aj iné ako sexuálne služby je preukázaná nielen výpoveďami svedkýň (ktoré v tomto podniku pracovali), ale aj prepismi záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, z ktorej mal súd preukázané, že volajúci zákazníci prejavovali záujem aj o striptíz. Z výpovede svedkýň, ktoré boli vypočuté na hlavnom pojednávaní, a ktoré mali poskytovať aj sexuálne služby v označenom podniku vyplýva, že niektoré z nich nemali žiadnu vedomosť o evidencii takto poskytovaných služieb a ďalšie z nich mali vedomosť o evidencii, avšak nevedeli sa vyjadriť, na aké skutočnosti sa uvedená evidencia vzťahuje a z akého dôvodu sa vedie. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný ani žiadny ďalší dôkaz (napr. výsluch svedka, prípadne iný dôkaz) vysvetľujúci obsahové náležitosti uvedených listín, ktorý by bo spôsobilý posúdiť správnosť a pravdivosť údajov v nich zapísaných. Nemožno prehliadnuť, že na hlavnom pojednávaní boli vypočuté štyri svedkyne, ktoré potvrdili, resp. vo vzťahu k nim mal súd preukázané, že poskytovali sexuálne služby v uvedenom podniku, a to N. B. (nar. v r. XXXX), M. R., D. R., V. K. V tejto súvislosti však súd dáva do pozornosti, že uvedená evidencia obsahuje desiatky mien, prípadne prezývok, pravdepodobne osôb ženského pohlavia. Uvedené osoby neboli v konaní pred súdom stotožnené, t. j. nebola preukázaná ich identita, a tak nemohlo byť ani preukázané, že uvedené osoby poskytujú, resp. v minulosti poskytovali, služby v podniku Palazzo. Nemožno tiež odignorovať, že vyššie uvedená evidencia sa vzťahuje s najväčšou pravdepodobnosťou aj na obdobie presahujúce žalované obdobie, vo vzťahu ku ktorému boli obžalovaní uznaní za vinných, t. j. aj na obdobie pred začiatkom roka 2021. Z vykonaného dokazovania však mal súd preukázané, že obžalovaní páchali trestnú činnosť najskôr od začiatku roka 2021 a z uvedeného dôvodu pri vyvedení trestnoprávnej zodpovednosti a skúmaní rozsahu trestnej činnosti (vrátane otázky získania prospechu) nie je možné vychádzať z tých častí uvedených listín (evidencie), ktorá sa vzťahuje na obdobie pred žalovanou trestnou činnosťou. Skutkové tvrdenie obžaloby o výške prospechu získaného trestnou činnosťou dosiahnutého obžalovanými nie je možné preukázať ani na základe daňových priznaní k dani z príjmov právnickej osoby Sirada II, ktorá prevádzkovala uvedený kabaret. Uvedený listinný dôkaz preukazuje jedine skutočnosť, aký bol výsledok hospodárenia v uvedenej spoločnosti za príslušné zdaňovacie obdobie, t. j. aké výnosy, resp. náklady za príslušné zdaňovacie obdobie spoločnosť vykázala. Z obsahu uvedených listín však nie je možné automaticky prijať záver, že pokiaľ určitá suma peňažných prostriedkov nie je zahrnutá v daňovom priznaní, považuje sa za prospech získaný z prejednávanej trestnej činnosti. Na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní súd upravil skutok uvedený v obžalobe v otázke určenia doby páchania súdeného skutku, v otázke identifikácie poskytovateľiek sexuálnych služieb, ako aj v otázke vyjadrenia prospechu, ktorý získali obžalovaní z prejednávanej trestnej činnosti. Podľa skutkovej vety obžaloby mali všetci obžalovaní páchať trestnú činnosť od 17. 12. 2014 do 3. 12. 2022 (do vykonania zaisťovacích úkonov), pričom uvedená skutková veta vo vzťahu k obžalovanému A. B. je v rozpore s nasledujúcim znením skutkovej vety, podľa ktorej menovaný obžalovaný pracoval v podniku Palazzo

od roku 2019. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané, že obžalovaní, resp. niektorí z nich, sa dopustili trestnej činnosti od dátumu uvedeného v obžalobe. Uvedený dátum sa spája s dátumom rozhodnutia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ktorým boli priestory zariadenia kabaret Night Club Palazzo uvedené do prevádzky. Zo žiadneho dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní súd nemal preukázané, že obžalovaní, resp. niektorí z nich, páchali trestnú činnosť už od tohto obdobia. Z výpovede svedkýň, ktoré poskytovali sexuálne služby, mal súd preukázané, že sexuálne služby poskytovali v uvedenom podniku najskôr od začiatku roku 2021 a z uvedeného dôvodu súd premietol uvedené skutkové zistenie do úpravy skutku. V súvislosti s identifikáciou poskytovateľiek sexuálnych služieb mal súd preukázané, že tieto služby poskytovali osoby s iniciálami A. D., nar. X. XX. XXXX, Q. I., nar. XX. XX. XXXX, G. E., nar. XX. X. XXXX, a C. D., nar. XX. X. XXXX, a z tohto dôvodu uvedené osoby sú uvedením iniciálov a ďalších údajov špecifikované vo výroku rozsudku. Vo vzťahu k ďalším osobám, ktoré sú uvedené v skutkovej vete obžaloby, súd nemal preukázané na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, že poskytovali sexuálne služby v podniku Palazzo. Súd dáva do pozornosti, že pri rozhodovaní o obžalobe môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní a vychádzať z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa L. A., nar. XX. X. XXXX, podľa obsahu spisu bola vypočutá v prípravnom konaní, avšak strany trestného konania vo vzťahu k uvedenej svedkyňi do skončenia dokazovania nevzniesli žiadny dôkazný návrh, t. j. návrh na osobný výsluch ani návrh na prečítanie zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania, z uvedeného dôvodu súd na uvedený dôkaz prihliadať nemohol. Rovnakými úvahami sa súd správal aj vo vzťahu k svedkyňi L. S., nar. X. X. XXXX. Svedkyňa A. I., nar. X. X. XXXX, L. J., nar. X. X. XXXX, podľa obsahu vyšetrovacieho spisu ani neboli vypočuté v prípravnom konaní. Svedkyňa G. E., nar. XX. X. XXXX, vo výpovedi v prípravnom konaní, (ktorá bola vykonaná ako dôkaz na hlavnom pojednávaní), potvrdila, že neposkytovala sexuálne služby v uvedenom podniku a z uvedeného dôvodu nie je súčasťou výroku rozsudku v časti označenia osôb, ktoré poskytovali sexuálne služby v tomto podniku. Ako už bolo vyššie uvedené, vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaní dosiahli uvedenou trestnou činnosťou prospech, ktorého výšku nebolo možné na základe vykonaného dokazovania jednoznačne ustáliť. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti výpovede svedkýň, ktoré poskytovali sexuálne služby, podľa ktorých svedkyne nevedeli jednoznačne vyčíslieť sumu, ktorú získali na základe poskytovania uvedených služieb. Viaceré svedkyne vo výpovediach poukazovali na to, že v niektorých mesiacoch zarobili viac, v iných mesiacoch menej. Z uvedených dôvodov súd modifikoval skutkovú vetu obžaloby v časti zadováženia prospechu v znení, podľa ktorého obžalovaní získali prospech v presne nezistenej výške.

Nesúhlasím s rozhodnutím súdu, keď všetkých obžalovaných na rozdiel od obžaloby uznal za vinných zo spáchania prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2 Trestného zákona s použitím § 138 písm. b), j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Výpovede svedkov G. E., C. K., A. K., G. E., Q. I., H. Q., A. C., vykonaná operatívno pátracia činnosť, vykonané odposluchy, domové prehliadky a vyššie popísané listinné dôkazy tvoria v súčasnom štádiu ucelený reťazec dôkazov a nepochybne preukazujú, že došlo k spáchaniu trestného činu a tento spáchali obvinení. Výpoveďami svedkov a uvedenými dôkazmi bolo potvrdené, že obvinení C. A. a A. E. prostredníctvom internetového portálu „F.“ pod užívateľským menom „G., G., A., H., I., F., A., J.“ ako aj prostredníctvom telefónnych čísel XXXX/XXX XXX a XXXX/XXX XXX, iným osobám dohadovali stretnutia za účelom pohlavného styku, ako aj iných sexuálnych praktík, za sumu od 80,-€ do 150,-€, sexuálne služby zabezpečovali tak, že prostredníctvom mobilného telefónu a internetového portálu „F.“, dohodli so záujemcami miesto a čas stretnutia, prípadne zabezpečili odvoz motorovým vozidlom podľa dohody so záujemcom v meste L. A., ako aj jeho blízkom okolí, kde po vykonaní pohlavného styku, prípadne iných sexuálnych praktík a po zaplatení klientom, resp. záujemcom, za toto sprostredkovanie za predmetné obdobie zinkasovali sumu najmenej 800.745,-€. Obvinení D. A. a A. B. v kabarete robili úplne všetko od upratovačiek cez barmanov až po ochrancov. Ak obvinení D. A. a A. B. na svoju obhajobu uvádzajú, že nezjednávali žiadne dievčatá, nedohodovali s nimi podmienky práce, neprevádzkovali užívateľské účty na portáli F., v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade stínanej trestnej činnosti sa jedná o jej páchanie v spolupáchateľstve, teda na jej páchaní mali participovať viaceré osoby (stíhaní obvinení), a to každý určitou činnosťou tak, ako je to popísané v skutku vo výroku obžaloby, viediac, ako sa majú jednotlivé osoby podieľať na tejto trestnej činnosti, o zisku z nej a ich spoločným konaním k akému protiprávnemu konaniu má dochádzať. Svedkyne popísali podmienky a spôsob poskytovania sexuálnych služieb, výšku podielu z poskytovania sexuálnych služieb, ktorý odovzdávali, ako aj spôsob a osoby, ktorým tento podiel odovzdávali, tiež účasť obvinených na prevádzkovaní tejto činnosti. Je

tiež potrebné dať do pozornosti zabezpečené záznamy odpočúvania telekomunikačnej prevádzky na základe súdom vydaných príkazov, v rámci ktorých je zaznamenaná komunikácia medzi obvinenými s poskytovateľkami sexuálnych služieb, so zákazníkmi, a ktorá dokumentuje a dotvára obraz o spôsobe páchania stíhanej trestnej činnosti. Ohľadne preukázania spáchania skutku je tiež potrebné odkázať na výpisy z účtov, analýzy bankových účtov, ktoré dokumentujú finančné operácie a finančné pomery osôb, ktoré sa mali podieľať na páchaní trestnej činnosti. Vo veci boli vykonané viaceré domové prehliadky a prehliadky iných priestorov, pri ktorých boli zabezpečené viaceré listinné a vecné dôkazy, ktoré boli následne podrobené analýze, a ktoré poskytujú informácie ohľadom rozsahu páchania trestnej činnosti a ziskov z páchania trestnej činnosti, a ktoré boli zanalyzované. Obvinení navyše využili a zneužili zlú finančnú situáciu daných osôb, ktoré v uvedenej činnosti našli možný spôsob zlepšenia si neúnosnej finančnej situácie. U obžalovaných išlo o protiprávne konanie, ktoré nesie znaky sústavne opakovanej, pokračujúcej, premyslenej, systematickej trestnej činnosti. Obžalovaných k páchaniu činností, z ktorej sú obvinení, motivovalo dosiahnutie zisku a zdroja obživy.

Výšku výnosu z poskytovaných sexuálnych služieb bolo možné ustáliť výpoveďami svedkýň, výpismi z účtov, daňovými priznaniami, ale aj obžalovanými vedenou evidenciou o poskytnutých službách sexuálneho charakteru. Výpočet zárobku prostitútok za poskytnuté sexuálne služby bol urobený na základe minimálneho počtu prostitútok pracujúcich cez víkendy, ako aj minimálneho počtu prostitútok pracujúcich v týždni, pri odhadovanom priemernom zárobku jedného dievčaťa za jednu odpracovanú sexuálnu službu v priemere vo výške 95,-€, (priemerný počet pracujúcich dievčat a priemerná minimálna cena za poskytnutie jednej sexuálnej služby je stanovená na základe odtajnených záznamov operatívnych informácií, kde za polhodinu sa platí 80,-€ a za hodinu 110,-€, čo vyplýva napr. z hovoru pod č. 168 v akcii „Tango“. C. A. zamestnával v týždni minimálne dve prostitútky a cez víkendy minimálne 6 prostitútok, pričom logicky z veci vyplýva, že tieto by nezamestnával v takýchto počtoch, keby nebol dostatočný počet zákazníkov. Priemerná cena za službu bola rátaná 95,-€ a vyrátavaná bola len v minimálnom počte poskytnutých služieb, teda len za poskytnutie jednej služby prostitútkou za jednu noc. Po prepočte minimálneho hrubého zárobku za mesiac, resp. za 28 dní bolo zistené, že kupliarstvom je zarobená suma minimálne 8.360€ mesačne. Uvedená suma je pravdepodobne ale podstatne vyššia, kde táto narastá priamo úmerne s počtom klientov vybavených jednou prostitútkou za jednu službu. Napríklad zisteniami vykonávaním ITP bola za 69 dní zistená zarobená suma pri zohľadnení priemernej platby a za jednu službu, resp. vybavenie jedného klienta za noc na jednu prostitútku spolu 28.025,-€. Podľa získaných operatívnych informácií C. A. prevádzkoval podnik kabaret Palazzo evidovaný na firmu Sirada s.r.o. minimálne od roku 2020, avšak podľa posledného rozhodnutia RUVZ na uvedenie priestorov zariadenia Kabaret Night Club Palazzo do prevádzky od dňa 17.12.2014. V prípade, že by uvedený kabaret prevádzkoval len za obdobie posledných 12 mesiacov, prospech získaný páchaním trestného činu kupliarstva by bol 100.320,-€. Uvedený výpočet minimálne získanej sumy za poskytnuté sexuálne služby potvrdzujú aj výpisy z účtov obžalovaných, daňové priznania, šetrenie k financiám, ktoré má obž. C. A. uložené na účtoch v bitcoinoch, ako aj hnutelné a nehnuteľné veci vedené na obžalovaných, ktoré boli zakúpené zo ziskov z predmetnej trestnej činnosti.

Z dôkaznej situácie vyplýva a je dostatočne preukázané, že všetci obžalovaní sa dopustili konania popísaného v obžalobe a týmto naplnili zákonné znaky zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2, 4 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b), j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Navrhujem preto, aby Krajský súd v Žiline predmetný rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/48/2023 z 08.09.2023 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný A. B. vyjadril prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 25.10.2023 doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 25.10.2023, a to nasledovne: „Proti rozsudku bolo zo strany prokuratúry dňa 08.09.2023 podané odvolanie v neprospech všetkých obžalovaných, čo do výroku o vine a treste. Prokurátor svoje odvolanie písomne odôvodnil podaním zo dňa 04.10.2023, ktoré mi bolo doručené zo strany súdu dňa 23.10.2023 s tým, že mi konajúci súd umožnil vyjadriť sa k nemu v lehote do 5 dní. S poukázaním na uvedené využívam svoje právo a v stručnosti sa k odvolaniu prokuratúry v tomto podaní vyjadrujem. Dovoľujem si pripomenúť, že proti označenému rozsudku som dňa 21.09.2023 podal odvolanie aj ja, pričom jeho písomné odôvodnenie bolo zaslané súdu dňa 11.10.2023. V plnom rozsahu sa pridrižiam všetkých mojich doterajších vyjadrení, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Jedná sa najmä o vyjadrenie k obžalobe, vyjadrenie k

jednotlivým listinným dôkazom, záverečnú reč, ako aj odôvodnenie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Ako som uviedol, cítim sa byť nevinný, pretože v prejedávanej veci existujú vážne pochybnosti o tom, či konanie, ktorého som sa dopustil je trestným činom. V takom prípade je nevyhnutné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného). Naďalej apelujem na odvolací súd, aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že ma s pod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) resp. b) Tr. por. oslobodí. Stotožňujem sa s argumentáciou prvostupňového súdu v tom smere, že ak by, hypoteticky, moje konanie malo naplniť znaky trestného činu kupliarstva, v žiadnom prípade nebola spoľahlivým spôsobom zistená a preukázaná výška škody, ako kvalifikovaný znak skutkovej podstaty zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 4 písm. a) Tr. zák. Prvostupňový súd v tejto časti odôvodnenia detailne a presvedčivo vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní a vysvetlil, akým spôsobom uvažoval a prečo v tejto časti obžalobe nemohol vyhovieť. Výška majetkového prospechu, ako ju chápe prokuratúra, je založená na troch mylných predpokladoch. Prvým z nich je odvodzovanie výšky prospechu od počtu pracovníčok a počtu ich údajne odpracovaných dní. Druhým mylným predpokladom je predstava, že všetky dievčatá poskytovali len sexuálne služby. V tejto súvislosti opäť dávam do pozornosti odvolacieho súdu, že prokuratúra opakovane uvádza pojem „prostitútky“, pričom viaceré svedkyne rázne odmietli poskytovanie akýchkoľvek sexuálnych služieb. Tretím mylným predpokladanom je predstava prokuratúry o nadpriemerných majetkových pomeroch obžalovaných, pričom bez dôkazov prezumuje ich zadováženie práve z trestnej činnosti prejedávanej v tomto súdnom konaní. Podľa môjho názoru síce počet pracovníčok môže mať istú vypovedaciu hodnotu o parametroch podniku, avšak výšku získaného prospechu nie je možné na základe tohto kritéria ustáliť, a to ani orientačne. Prokuratúra úmyselne ignoruje výpovede svedkýň, ktoré samy hovoria o tom, že podnik nebol zrovna prosperujúci, že chodilo málo zákazníkov, že boli výrazné obmedzenia počas pandémie kovidu a podobne. Taktiež cena podniku, za ktorú ponúkal jeho odpredaj obžalovaný C. A., nebola vysoká a nenasvedčovala predstave prokuratúry o jeho tržbách. Navyše je logické, že pri predaji akejkoľvek prevádzky sa predávajúci vždy snaží vykresliť ju v optimistickejšom svetle, aby pozitívne motivoval kupujúceho, a tým zinkasoval vyššiu kúpnu cenu. V podniku sa poskytovali erotické služby rôzneho druhu, najmä striptíz, masáže, spoločnosť na izbách, a pod. Dievčatá sa taktiež zúčastňovali rôznych párty, rozlúčok so slobodou a podobných podujatí aj mimo priestorov kabaretu za účelom zábavy, striptízu, tanca a pod. Ak sa pracovníčky s klientmi dohodli na poskytnutí sexuálnych služieb za peniaze, pracovníci kabaretu o tomto nemali žiadnu vedomosť, evidenciu a ani príjem. Prokuratúra celú tržbu kabaretu bez ďalšieho prostitúcie. Opakujem, že príjem zo striptízu, masáží, a iných činností mimo poskytovania sexuálnych služieb, je legálny a vyplýva zo živnostenského oprávnenia na prevádzku erotického salóna. Prokuratúra nezadovážila a na súde nenavrhol vykonať ani jeden dôkaz svedčiaci aspoň v náznakoch, aký bol pomer legálnych služieb a prostitúcie. Túto informáciu objektívne nie je možné zistiť inak, ako výsluchom konkrétnej pracovníčky a jej zákazníka, čo konkrétne spolu robili, či to bolo za peniaze a pod. Vo vzťahu k majetkovým pomeroch obžalovaných uvádzam, že neobstojí argumentácia prokuratúry ohľadom hodnoty účtu v bitcoinoch, nakoľko digitálna kryptomena bitcoin sa vyznačuje výraznými kurzovými výkyvmi. Napríklad cena meny bitcoin bola koncom roku 2020 menej ako 1/3 súčasnej hodnoty a predtým bola dokonca ešte nižšia. Nie je preukázané, v akom čase a za akú sumu bol bitcoin zadovážený. Čo sa týka výpisov z bankových účtov, vysvetlil som súdu, že obrat na účte ako súčet všetkých príjmov a výdavkov sa nerovná hodnote finančných prostriedkov, ktoré by boli moje, a ktoré by som mal k dispozícii. Na účte som mal síce veľký počet transakcií, ale nejednalo sa výhradne o moje zárobky. Veľa bankových operácií bolo medzi mojím bežným a sporiacim účtom, čo sa síce prejaví v obrate, ale neznamená to, že by sa jednalo o ďalšie peniaze. Ako som uviedol, pracoval som na rôznych miestach, zabezpečoval som taxislužbu, pracoval som ako čašník v pohostinstve, pracoval som pri buginách a podobne. Som presvedčený, že prokuratúra výšku škody odvodzuje z mylných predpokladov. Čo je však rovnako dôležité, je skutočnosť, že prokuratúra musí uniesť dôkazné bremeno aj vo vzťahu k výške škody odôvodňujúcej aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu kupliarstva, a túto pred súdom spoľahlivo preukázať. Výška škody bola na hlavnom pojednávaní preukazovaná len na základe úradného záznamu polície bez potvrdenia znaleckým posudkom, alebo iným hodnoverným spôsobom. Úradný záznam bol navyše založený na pochybných tabuľkách, ktoré neboli nikým potvrdené, obsahovali pseudonymy neidentifikovaných osôb, projektovaných fiktívnych tržbách a bez diferenciacie služieb na legálne a nelegálne. S poukázaním na všetky vyššie uvedené dôvody, v spojení s argumentáciou súdu prvého stupňa v časti o výške údajne získaného majetkového prospechu, považujem odvolanie prokurátora v celom rozsahu za nedôvodné. Vo zvyšku navrhujem, aby odvolací súd rozhodol v súlade s bodom číslo 5 tohto vyjadrenia.“

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní obžalovaného A. B. a prokurátora sa konalo v neprítomnosti obžalovaných C. A., D. A. a A. E., za prítomnosti obžalovaného A. B. a všetkých obhajcov obžalovaných. Neprítomní obžalovaní boli riadne a včas upovedomení o termíne verejného zasadnutia, mali zachovanú lehotu na prípravu. Prítomní obhajcovia všetkých obžalovaných, obžalovaný A. B. a prokurátor navrhli vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaných C. A., D. A. a A. E.. Nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka, senát krajského súdu rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v ich neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí obžalovaný A. B. zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch, ktoré predniesol prostredníctvom obhajcu. Obhajca navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného v zmysle jeho odvolacích námietok a odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a zároveň navrhol vyhovieť odvolaniu prokurátora v intenciách jeho písomného odôvodnenia, pretože sa primárne nestotožňuje s právnou kvalifikáciou konania obžalovaných.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (prokurátor a obžalovaný A. B.) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným A. B. a prokurátorom boli sice podané oprávnenými osobami, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie sú dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa, tak ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného A. B. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného A. B. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný A. B. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný A. B. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný A. B. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom (osobitne pokiaľ ide stopu č. 28) a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného A. B. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný A. B. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný A. B. spáchal žalovaný skutok prečinu kupliarstva v spolupáchateľstve. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný A. B. spáchal žalovaný skutok prečinu kupliarstva v spolupáchateľstve, tak ako ho ustálil súd prvého stupňa a vylúčiť prijatie iného záveru. Aj keď obžalovaný v priebehu celého trestného konania spáchanie tohto trestného činu popiera, ohľadne preukázania viny obžalovaného aj krajský súd v podrobnostiach odkazuje na viaceré dôkazy, ktoré obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaného trestného činu (pričom sa nejedná osamotene o jeden dôkaz) a na ktoré

v podrobnostiach poukázal a správne tieto vyhodnotil okresný súd tak jednotlivo, ako aj v súhrne a vo vzájomných súvislostiach postupujúc dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku, a s ktorou argumentáciou sa odvolací krajský súd stotožňuje. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd na tomto mieste považuje za nadbytočné opakovať správnu a vyčerpávajúcu argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, pri existencii podrobne a erudovane učeného hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a na tomto mieste na túto v podrobnostiach odkazuje.

Obžalovaný A. B. v podstatnej časti svojho odvolania namieta spôsob hodnotenia dôkazov okresným súdom a prednáša odvolaciemu súdu svoj pohľad na prejednávajúcu vec a dôkazy hodnotí podľa jeho predstáv. Spôsob, akým sa obžalovaný snaží hodnotiť dôkazy v rámci zdôvodnenia odvolania (a to v jeho prospech), však nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov, tak ako je táto zakotvená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. a práve naopak súd prvého stupňa vykonané dôkazy hodnotil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por. a následne dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré potom premietol do výroku o vine napadnutého rozsudku. Hodnotiac dôvody odvolania obžalovaného, v tomto smere možno dospieť k záveru, že obžalovaný dáva do popredia skutočnosti, ktoré nemajú podstatný význam z hľadiska rozhodovania o jeho vine, skutočnosti zistené na základe vykonaného dokazovania hodnotí izolovane a nie v súhrne aj s ostatnými zistenými skutočnosťami a na druhej strane znižuje význam dôkazov a zistených skutočností, ktoré ho usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti. Krajský súd obžalovanému neupiera právo brániť sa spôsobom, ktorý on sám vyhodnotí za vhodný pre účely jeho obhajoby. Ako už bolo uvedené vyššie, takéto obžalovaným prezentované hodnotenie dôkazov však nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Uvádzané zákonné ustanovenie ukladá súdu povinnosť dôkazy hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne, zohľadniac všetky okolnosti prípadu, ako správne v rámci procesu hodnotenia dôkazov postupoval okresný súd, čo sa premietlo aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku. Celkovo odôvodnenie rozsudku okresný súd učinil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 168 Tr. por.

Podstatným usvedčujúcim dôkazom k účasti obžalovaného A. B. na tomto skutku kupliarstva sú nielen výpovede svedkýň, ktoré poskytovali pohlavný styk, ako aj iné sexuálne praktiky za odmenu, nielen v priestoroch podniku Palazzo, ale predovšetkým je to obsah prepisov záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke medzi monitorovanou telefónnou stanicou s číslom XXXX XXX XXX registrovaným na osobu A. B. (napr. strana 24 rozsudku), z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa aktívne podieľal na páchaní trestnej činnosti právne kvalifikovanej ako kupliarstvo, tak ako na to správne v podrobnostiach reagoval aj súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia. Rovnako tak vo veci vypočutí svedkovia H. Q. a A. C. (zákazníci) potvrdili, že prítomný barman v čase ich návštevy, t. j. obžalovaný A. B., zabezpečoval nielen fungovanie baru, ale priamo preberal platbu za poskytnutie sexuálnych služieb. Odvolacia námietka obžalovaného, že jeho pracovná náplň spočívala len v práci barmana bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť, že dochádza k prostitúcii za odmenu, je teda aj krajským súdom vyhodnotená ako nedôvodná. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom boli vykonané aj ďalšie dôkazy a z dokazovania vyplynuli viaceré skutočnosti, ktoré obžalovaného A. B. bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania tohto skutku a podporujú aj obhajobou spochybnované výpovede pracovníčok kabaretu a všetky tieto dôkazy a zistené skutočnosti sú v dobrom logickom súlade a vedú k jedinému záveru o účasti obžalovaného A. B. na skutku kupliarstva, tak ako bol z neho v konečnom dôsledku uznaným vinným okresným súdom. V súvislosti s takýmto konštatovaním krajský súd v konkrétnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa na strane 28 – 31.

Ohľadne skutku uvedeného v odsudzujúcom rozsudku sa krajský súd tiež stotožňuje s úpravou skutku súdom prvého stupňa oproti obžalobe s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, a to z dôvodov podrobne uvedených na str. 31 až 33 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Je správne, že okresný súd náležite reagoval na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní a nie nekriticky prebral skutok z obžaloby do svojho rozsudku. Súčasne úpravou skutku oproti obžalobe je naďalej zachovaná jeho totožnosť.

K odvolacej námietke obžalovaného k miere jeho účasti na žalovanej trestnej činnosti, krajský súd dopĺňa, že ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia podľa § 20 Tr. zák.), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Pokiaľ obžalovaný A. B. namieta, že nemal vedomosť o nejakej dohode, krajský súd poznamenáva, že dohoda

o spolupáchateľstve nemusí byť výslovná, stačí konkludentný prejav, avšak páchatelia si musia byť vedomí možnosti, že konanie ostatných spolupáchateľov v spojení s ich vlastným konaním smeruje k spáchaniu trestného činu a boli s ním pre tento prípad uzrozmenejší, tak ako to vyplynulo jednoznačne aj z vykonaného dokazovania v prejednávanej trestnej veci vo vzťahu k obžalovanému A. B. (spoločné konanie dvoch alebo viacerých páchatateľov - objektívna podmienka môže spočívať aj v tom, že každý zo spolupáchateľov vykonáva určitú činnosť, ktorá až ako celok tvorí konanie požadované skutkovou podstatou trestného činu).

Odkazujúc v podrobnostiach na správne dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, keď súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam dôsledne vyhodnotil dôkaznú situáciu a správne sa vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, následne súd prvého stupňa postupoval správne a zákonne, keď protiprávne konanie obžalovaného, ktoré vyplynulo z dokazovania na hlavnom pojednávaní, právne posúdil ako prečin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Uvedené právne posúdenie protiprávneho konania obžalovaného A. B. ale i obžalovaných C. A., D. A. a A. E. zodpovedá stavu vecí, ako aj všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré musel súd prvého stupňa prihliadať. Súd prvého stupňa pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku správne a logicky zdôvodnil právne posúdenie skutku práve ako prečin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. V súvislosti s takouto právnou kvalifikáciou protiprávneho konania obžalovaných odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné a erudované odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorou argumentáciou sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, a preto odvolanie obžalovaného A. B. v celom rozsahu vyhodnotil ako nedôvodné.

Na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech všetkých obžalovaných krajský súd ďalej preskúmaval správnosť a zákonnosť odsudzujúceho výroku rozsudku vo vzťahu ku skutku, ktorý súd na rozdiel od obžaloby právne posúdil ako prečin kupliarstva. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam, ktoré sa následne premietli do vyhlásenia rozsudku pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v úprave skutkovej vety a následne aj právnej kvalifikácie skutku ako menej závažného trestného činu (pretože obžalovaní získali prospech v presne nezistenej výške), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd nepovažuje za relevantné a vykonaným dokazovaním podporené odvolacie námietky prokurátora, že z vykonaného dokazovania a zabezpečených dôkazov možno jednoznačne ustáliť rozsah a výšku finančného prospechu (výnosu) z poskytovaných sexuálnych služieb a tomu zodpovedajúcu (prísnejšiu) právnú kvalifikáciu konania obžalovaných ako zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Je nepochybné, že v rámci prípravného konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, v rámci ktorého boli zaistené peňažné prostriedky, zaistené boli aj hnutelné a nehnuteľné veci vedené na obžalovaných, predložené boli výpisy z účtov obžalovaných, daňové priznania, šetrenie k financiám, ktoré mal mať C. A. uložené na účtoch v bitcoinoch a ktoré veci mali byť nadobudnuté z výnosu z predmetnej trestnej činnosti, ako na to v podrobnostiach poukazoval prokurátor v podanom odvolaní. Odvolací súd však považuje za potrebné upriamiť pozornosť prokurátora na to, že odsúdenie páchatel'a/páchatel'ov trestnej činnosti je primárne vecou prokurátora. Je to teda prokurátor, ktorý nesie primárnu zodpovednosť, aby trestná vec predložená súdu, bola podložená procesne spôsobilými dôkazmi potrebnými na rozhodnutie o vine a treste v súlade s podanou obžalobou. Všeobecné súdy sa preto nikdy nesmú stavať do pozície pomocníka obžaloby usilujúceho sa taktiež o odsúdenie. Uvedené sa týka preukázania skutočností namietaných prokurátorom v podanom odvolaní. Súd sa nemôže uspokojiť pri rozhodovaní o naplnení znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty založenej na kvantifikácii prospechu z trestnej činnosti len s rovinou dôvodného podozrenia a založiť výrok o vine na úradných záznamoch spísaných pracovníkmi operatívneho oddelenia OR PZ, informáciách získaných operatívno-pátracou činnosťou či správami o finančných tokoch, účtoch, resp. rukou písaných záznamoch bez ich

verifikácie. Správne teda súd prvého stupňa ustálil, že úradné záznamy nemôžu slúžiť v rozhodujúcej miere ako podklad pre prípadné uznanie viny aj za kvalifikačný znak uvedený v ust. § 367 ods. 4 písm. a) Tr. zák. t. j. získanie značného prospechu páchatelmi. Krajský súd nepovažoval za správny ani prokurátorom v podanom odvolaní navrhovaný spôsob výpočtu zárobku prostitútok za poskytnuté sexuálne služby ako odhadovaného priemerného zárobku „jedného dievčaťa za jednu odpracovanú sexuálnu službu“ a takýmto spôsobom vypočítať prospech získaný páchaním trestného činu kupliarstva. Takýto spôsob určenia výšky výnosu nemá oporu ani vo vykonanom dokazovaní vzhľadom na špecifiká stíhanej trestnej činnosti, čo podrobne a logicky vysvetlil okresný súd na strane 30 až 32.

Krajský súd uzatvára, že len sama skutočnosť, že sa prokurátor nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, ktorou zdôvodňuje vyhlásenie rozsudku s inou právnou kvalifikáciou konania obžalovaných a tomu zodpovedajúcim trestom, nemôže byť dôvodom na iné ako napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Prokurátor v rámci zdôvodnenia odvolania neuviedol žiadne také argumenty, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu a odvolanie prokurátora vyhodnotil v celom rozsahu ako nedôvodné.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie aj pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému A. B.. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov vyplývajúce a tieto potom správne vyhodnotil pre účely uloženia trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť v kontexte zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., osobitne s prihliadnutím na § 34 ods. 4 Tr. zák., ako aj v kontexte účelu trestu. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť (podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t. j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov), a to z dôvodov, na ktoré okresný súd poukázal v odôvodnení rozsudku. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby (v rozpätí 1 – 5 rokov), podľa ktorej sa trest ukladá, zvyšuje o 1/3 na 2 roky a 4 mesiace. Správne teda okresný súd obžalovanému A. B. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby, s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému v kontexte odvolacích námietok obžalovaného, v podrobnostiach krajský súd v tomto smere odkazuje na dôsledné a správne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa na strane 33 až 34, s ktorou argumentáciou sa odvolací súd plne stotožňuje. Okresný súd správne obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

V súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného A. B. k druhu a výmere trestu, krajský súd poukazuje najmä na to, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za druhovo inú (násilnú) trestnú činnosť, a teda ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmiennečného odsúdenia nebola pre neho dostatočná, aby viedol riadny život a viac nepáchal trestnú činnosť. Obžalovanému nie je možné uložiť iný trest ako trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný sa aktuálne súdenej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu priamo vylučuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. Rovnako tak obžalovanému nie je možné uložiť ani iný, alternatívny druh trestu, práve vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti (recidíva), teda v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru o účelnosti iného ako nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na všetky zistené konkrétne skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj spáchanej trestnej činnosti, dôsledne prihliadajúc na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol obžalovanému trest ukladaný, odvolací súd potom obžalovanému súdom prvého stupňa uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením

spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci kritériám individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj zodpovedajúci potrebám dosiahnutia účelu trestu u obžalovaného.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému. Trest bol obžalovanému uložený v zákonnej sadzbe, pričom súd prvého stupňa správne prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, pričom do popredia vystupuje v prejednávanej veci práve osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ktoré dokumentuje jeho doterajší spôsob života, tak aby odvolací súd mohol konštatovať, že na prevýchovu obžalovaného by postačoval aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný súdenú trestnú činnosť nepochybne spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaný musí vykonať. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj odvoláciu námietku obžalovaného A. B. voči výroku o treste prepadnutia veci - mobilného telefónu. Obžalovaný ako jeden zo spolupáchateľov trestného činu kupliarstva používal svoj mobilný telefón na páchanie trestnej činnosti. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný prostredníctvom svojho mobilného telefónu komunikoval napr. so spoluobžalovanými a komunikácia sa týkala žalovanej trestnej činnosti, čo dostatočne odôvodňuje uloženie trestu prepadnutia veci.

Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaný spáchal prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Nakoľko obžalovaný v danom prípade sa dopustil trestnej činnosti voči iným právam a slobodám, závažnosť obžalovaným spáchaného prečinu nemôže byť vyhodnotená ako nepatrná.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

21 3To/111/2023

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.